

عنوان مقاله:

شاخص ردپای اکولوژیک ابزاری برای دستیابی به توسعه پایدار

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و پنجمین همایش ملی پژوهش های محیط زیست و کشاورزی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

زهرا عابدی - استادیار و مدیر گروه اقتصاد محیط زیست، دانشکده محیط زیست و انرژی، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم و تحقیقات، تهران، ایران

پرینسا سلطانی خمسه - پژوهشگر دفتر اقتصاد محیط زیست و توسعه پایدار سازمان حفاظت محیط زیست، دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد انرژی، دانشکده محیط زیست و انرژی، دانشگاه علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

انسان با زندگی بر روی کره زمین و استفاده از منابع زیست کره در جهت ارتقا سطح توسعه شهری سبب بروز ضایعات زیست محیطی ناگوار می گردد؛ به طوریکه با افزایش تقاضای بشر به واسطه افزایش جمعیت و افزایش مصرف در طول 52 ستال ایبر، تقاضای بیشتر از منابع کره زمین دو برابر شده است. مصرف بیش از حد مجاز از منابع طبیعی سبب دور شدن روز افزون از سطح پایداری یواهد گردید، از این رو ناهمسو بودن با طبیعت منجر به تباهی منابع طبیعی جوامع نسل های آینده می گردد. از این رو در چند سال ایبر بشر در جهت تامین پایداری منابع و تخمین میزان استفاده مجاز افراد یک منطقه گام برداشته که با برآورد شکاف پایداری می توان مصترف منابع را در جهت بهینه پیش برد و از سوی دیگر مانع نابودی محیط زیست شد. ابزاری که جهت برآورد میتزان استفاده از منابع و حتم مجاز مصرف افراد در یک منطقه بکار می رود؛ شایص ردپای اکولوژیک نام دارد؛ به عبارت دیگر برای اندازه گیری تقاضای انسان از منابع زیست کره می باشد. این مقاله با بررسی ردپای اکولوژیک و تاثیر آن بر محیط زیست به معرفی شتایص ردپای اکولوژیک پرداخته است که با معرفی شایص ردپای اکولوژیک و کاربرد آن و بررسی مدل های بکاررفته در مناطقی از تهران میتزان کفایت آن سنجیده شده و از سوی دیگر با بررسی آمارهای جهانی از برآورد ردپای اکولوژیک مناطق مختلف و تاثیر مفید آن در جهت تامین پایداری منابع به کارایی این شایص در مقوله توسعه پایدار اشاره می گردد.

کلمات کلیدی:

ردپای اکولوژیک، شکاف پایداری، شایص ردپای اکولوژیک، بهره وری سبز، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/472766>

